

var Veie, dyrkede Marker, Bygninger eller Mennesker, og alle de Veie og Jernbaner, vi anlægge, kunne maaffee gjøre Forsvaret mindre let eller mere besværligt. Vi have allerede ved Tverbanen mere med Fællesstaten at gjøre, end vi kunne ønske, idet vor Indenrigsminister jo har contraheret om Post- og Toldbygninger for vore Penge, uden at der er fremkommet i Rigsraadet noget Forlangende om Erstatning til Kongeriget for de Udgifter, som dertil medgaae; at vi nu ovenikjøbet skulle have det militaire Forsvar paa vore Skuldre, det finder jeg urigtigt. — Der er anført, at man ved Fleertallets Forslag vilde forthydske Sylland. Derfor der nu skulde være noget Argument, som personlig kunde have Indflydelse paa mig, saa vil jeg oprigtig tilstaae, at det skulde være det, dersom jeg troede paa det; men skulde det nu kunne føre til, at vi fordanstede Slesvig ved at faae en Længdebane gennem Thyen og Sylland ind i Slesvig, saa troer jeg, at hertil er mere Udsigt end til det Omvendte, og dersom Thyfkerne finde for godt at hjemsføge Sylland, det være sig af politiske eller mercantile Grunde, saa ville de aabenbart finde Veien derhen enten med eller uden Jernbane. Men hvad disse thydske Besøg i Sylland angaaer, saa har jeg den Tro til Thyerne, at de ere saa troe, danske Mænd, at de ikke ville lade sig politisk forføre, og hvad det Mercantile angaaer, saa smigrer jeg mig med, at det vil være forgjæves, at Thyfkerne ville søge at overlifte Thyerne i Handel. Jeg stoler ubetinget paa, at dersom de skulle ville drive megen Handel i Sylland, saa vil det blive til aabenbar Fordeel for Thyerne, og vi kunne ganske rolig overlade alle thydske Handelsmænd i deres Hænder. En Virkning haaber jeg ganske vist at faae ud af en Længdebane i Sylland, og det er, at Sylland bliver endnu thyskere, end det er, idet de fjernere Egnes Beboere ville faae Leilighed til at komme sammen, hyppig see hinanden, udveksle deres Bæer og styrke deres Sammenhold i Danstthed, i Modstand mod Thyfkerne; det vil blive Virkningen af en Længdebane i Sylland, medens den Zigzagbane, som krydses sig mellem disse smaa Byer, hverken vil forthydske eller forjhydske Sylland.

Hvad Bygningen af Batten og dens Priis angaaer, da maa det være mig tilladt igjen at henpise til de Oplysninger, jeg før nævnte, som jeg har faaet fra Sverrig. Disse oplyse nu, at for 234,000 Rd. pr. Mill. kan Tverbanen bygges, deri ikke iheregnet Driftsmaterialet og Administrationsudgifter; men naar de ærede Herrer lægge Mærke til, at i Fleertallets Forslag er Prisen 270,000 Rd. pr. Mill. foruden Driftsmaterialet, omtrent 30,000 Rd. pr. Mill, saa ville de indbrømme, at det er en rimelig Priis, især da vi ikke have sagt et Ord om, at denne Priis skal indbefatte de Fællesmonarchiet vedkommende Post- og Toldbygninger. Disse kunde Regjeringen altsaa lade bygge udenfor dette Betsb. Heller ikke have vi sagt et Ord om, at disse strenge tekniske Bestemmelser, som have været lagte til Grund for Contracter hertilands, skulle følges. Ved det af os gjorte Forslag kan man foretage saadanne Lempninger, som man maatte ønske; man har givet et saadant Spillerum med Hensyn til, at Prisen kan rykkes op eller sættes ned, at man let vil kunne ordne sig indenfor den af os foreslaaede Grændse. Jeg seer ikke nogen Nødvendighed for, at man skal gaae til Luxusbygninger ved at bygge en Jernbane igennem Sylland, eller overhovedet ved at bygge nogen Jernbaner i et Land som vort, hvor ingen uhyre talrig og rig Befolkning frekventerer Stationerne, og Masser af elegante Vogne og Sligt derfor heller ikke behøves; det er aldeles unødvendigt for os; vi kunne bygge mere, hvad man kalder paa Amerikansk, jeg mener ikke med Hensyn til Sollditet, men med Hensyn til Udstyring. Hvorledes er man nu kommen op til denne Priis paa Tverbanen? Det er man aabenbart kommen til ved de af mig nævnte ugunstige Pengebetalinger; thi ellers vilde man kunne have faaet den bygget for en langt billigere Priis, endogsaa billigere end den, vi foreslaae. — Hvad Klinien angaaer, da er denne saa vel gennemgaaet af den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning), at jeg ikke videre skal opholde mig derved; kun være det mig tilladt at erindre de ærede Medlemmer om, at det er sagt, og det vist med stor Sandhed